

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปลอดภัย-ความปลอดภัย
SAFETY FREE FROM

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2551

เลขหมู่: 105865
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วันเดือนปี: 4 ส.พ. 2552

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

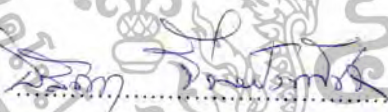
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

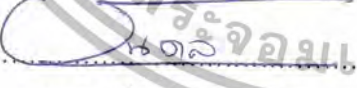
..........ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..........กรรมการ (อาจารย์ธนพล ศิริจิเจริญ)
..........กรรมการ (อาจารย์กิตติ ไสงแก้ว)

..........กรรมการ (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)
..........กรรมการ (อาจารย์สุรชัย ดอนประศรี)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติลา จันทังเพ็ชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ธนพล ศิริจิเจริญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ปลอดภัย-ความปลอดภัย
safety free from
ชื่อ นางสาววราภรณ์ ปานเพชร
รหัสนักศึกษา 48020291
สาขาวิชา ประติมากรรม
ภาควิชา วิจิตรศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2551
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ชนคล ศิริจิเจริญ

บทคัดย่อ

ปัจจุบันข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่เมืองใหญ่ ได้พบเห็นเรื่องราวมากมายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น
แ่งดีแ่งร้ายก็ตาม ข้าพเจ้าได้เลือกมุมมองหนึ่งให้เห็นในนั้น และวิเคราะห์ออกมาเป็นงาน โดยคำนึงถึง
ประโยชน์ของผู้เข้ามาดูงาน โดยผ่านผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในเมืองใหญ่นี้คงปฏิเสธไม่ได้ว่าบริบท
ของเมืองและผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองเป็นตัวแปรสำคัญที่ก่อให้เกิดเรื่องราวและผลกระทบที่กระทบต่อโลก
ต่อวิถีชีวิตต่างๆ ในประเทศนี้ เพราะเราเองก็คงต้องอยู่ต่อไปบนโลกนี้และเมืองนี้อีกต่อไป เราทุกคนควร
ที่จะต้องรู้ว่า มีสิ่งใดบ้างที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยมีสิ่งใดบ้างที่เราควรรู้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด
คือการที่เราควรมีสติ ในการตัดสินใจทุกครั้งก่อนจะทำอะไรลงไปต่อโลก ต่อเมืองใหญ่นี้แม้กระทั่ง
ตัวเราเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่ให้กำเนิดข้าพเจ้า และส่งเสียเลี้ยงดูข้าพเจ้าเป็นอย่างดีตั้งแต่กำเนิดรวมถึงการใช้ชีวิตที่ผ่านมาสี่ปีในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ข้าพเจ้าได้รับสิ่งต่างๆ มากมาย ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการให้และการได้รับตอบ ตั้งแต่ครูบาอาจารย์ที่ให้ความรู้ความเข้าใจข้าพเจ้า ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีความรู้และความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ขอขอบคุณเพื่อนที่คอยให้กำลังใจในการทำงาน ขอขอบคุณ โลกอันกว้างใหญ่ใบนี้ที่มีพื้นที่เล็กๆ ให้กับข้าพเจ้า สุดท้ายขอขอบคุณทรัพยากรและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่ข้าพเจ้าบริโภคจนสามารถเติบโตขึ้นมาได้

นางสาววารภรณ์ ปานเพชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับ	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	17
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	18
กระบวนการสร้างงาน	24
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	28
วิเคราะห์การสร้างสรรค์	28
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	29
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	34
บทที่ 5 บทสรุป	37
บรรณานุกรม	38
ภาพผลงานศิลปะ	39
ประวัติผู้เขียน	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบที่มาและแนวความคิด ภาพขณะกำลังก่อสร้างอาคาร	4
ภาพประกอบที่มาและแนวความคิด ภาพสัญลักษณ์ของสี	5
ภาพประกอบที่มาและแนวความคิด ภาพหน้ากาก 3M	5
ภาพประกอบอิทธิพลของศิลปิน โจเซฟ บอยซ์ (Joseph Beuys)	7-9
ภาพประกอบอิทธิพลของศิลปิน นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล (Navin Rawanchaikul)	10-12
ภาพประกอบอิทธิพลของศิลปิน โด โฮ ซู (Do Ho Suh)	12-14
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	18
ภาพร่างชุดที่ 1	18-19
ภาพร่างชุดที่ 2	20-21
ภาพร่างชุดที่ 3	22-23
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	29
ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Form)	29
ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Form)	29
ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Form)	30
ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)	30
ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)	31
ผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว (Textures)	31
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)	32
ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)	32
ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Colour)	33
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	34
ผลงานชิ้นที่ 1	34
ผลงานชิ้นที่ 2	35
ผลงานชิ้นที่ 3	36
ผลงานศิลปะ	39
ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1	40
ผลงานศิลปะชิ้นที่ 2	41
ผลงานศิลปะชิ้นที่ 3	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า หากบุคคลในสังคมมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา สามารถปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมได้ย่อมส่งผลถึงการพัฒนาประเทศเป็นไปด้วยดี

ความปลอดภัย หมายถึง การปราศจากภัย แต่ในทางปฏิบัติเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะขจัด ภัยให้หมดไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นความปลอดภัยจึงหมายถึงการปราศจากอันตราย ที่จะมีโอกาส เกิดขึ้นสวัสดิภาพ มีความหมายรวมถึง การดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ ไม่เสี่ยงภัย มีความมั่นใจ ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในชีวิต และมีการเตรียมป้องกันภัยไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้องเหมาะสม และสม่ำเสมอ เนื่องจากการดำรงชีวิตในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นชุมชนเมืองหรือชนบท ต่างประสบ ความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงแบ่งหัวข้อที่บ่งบอกถึงภัยที่คุกคามต่อ มนุษย์โดยแบ่งได้ดังนี้

- ภัยจากสภาพแวดล้อม เช่น
 - จากการจราจร
 - จากโรงงานอุตสาหกรรม
 - จากการเกษตรกรรม
 - จากชุมชน
- ภัยจากความปลอดภัยด้านสาธารณสุข เช่น
 - จากสารเคมี ได้แก่ วัตถุระเบิด ก๊าซ ของเหลวไวไฟ วัตถุมีพิษและวัตถุติดเชื้อ วัตถุ กัมมันตรังสี
 - สารพิษที่ตกค้างในอาหาร ได้แก่ สารเร่งเนื้อแดง ยาฆ่าแมลง ฟอรั่มมารีน สารฟอกขาว สารกันรา และบอแรกซ์
 - จากโรคภัย ได้แก่ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์เม็กซิโก โรคนอโรไวรัส โรคหลอดเลือดอุดตันสมอง โรคมะเร็ง โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรคภูมิแพ้ โรคหัวใจขาดเลือด
- ภัยจากการทำงาน
 - จากอุบัติเหตุต่างๆ เช่น อุบัติเหตุจราจรทางบก อุบัติเหตุทางน้ำ อุบัติเหตุจากการก่อสร้าง
- ภัยจากธรรมชาติ เช่น
 - จากพายุ ใดแก่ ไซโคลนนาเกิส เฮอริเคน ทอร์นาโด พายุหิมะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิ น้ำท่วม ไฟป่า

ภัยทั้งหมดนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยในการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นภัยจากสภาพแวดล้อม ภัยจากความปลอดภัยด้านสาธารณสุข ภัยจากการทำงาน และภัยจากธรรมชาติ ภัยทั้งหลายล้วนแล้วแต่เป็นภัยที่เกิดขึ้น โดยทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกและรับรู้ถึงการคุกคามของภัยต่างๆที่เกิดขึ้น

1. ความสำคัญของโครงการ

เริ่มตั้งแต่การเกิดมาของตัวข้าพเจ้าเอง พ่อแม่ช่วยดูแลและให้ความปลอดภัยตัวข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยที่รายล้อมอยู่รอบๆ ตัว เมื่อข้าพเจ้าเริ่มโตขึ้น ใช้ชีวิตเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ ตลอดจนการเดินทางมาศึกษาอยู่ที่ฯ ห่างจากการดูแลของบิดามารดา ข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญและเริ่มดูแลความปลอดภัยและปกป้องตัวเอง ไม่ให้เกิดภัยอันตรายใดๆที่จะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า เพราะพ่อแม่ทุกคนย่อมรักและเป็นห่วงลูกของตนเองในยามที่อยู่ห่างไกลข้าพเจ้าเริ่มคิดถึงความเป็นไปได้ในความปลอดภัยจากการดำรงชีวิตต่างๆ นานาจนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้ชีวิต ซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้คนปราศจากการปกป้องและดูแลตัวเองจนเกิดความอันตรายขึ้นกับตัวเอง ซึ่งในบางเรื่องมันไม่น่าจะเกิดขึ้นเลยบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นมันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหวั่นและนำมาคิดจินตนาการว่าถ้ามันเกิดขึ้นกับตัวของเราขณะที่เรากำลังทำกิจกรรมประจำวันอยู่นั้นเราจะปกป้องตนเองยังไง ความคิดแบบนี้มักจะผุดขึ้นมาในขณะที่กำลังเดินทางอยู่ ความรู้สึกกังวลหรือความหวาดกลัวของทุกคนก็มีไม่เท่ากันสิ่งที่กลัวก็จะแตกต่างกันออกไปตัวเราเองนั้นก็ไม่สามารถที่จะบังคับความกลัวของเราเองได้ ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตประจำวันที่มีภัยต่างๆอยู่รอบด้าน ข้าพเจ้าจึงได้เล็งเห็นถึงความปลอดภัยของข้าพเจ้าและผู้อื่น ทั้งในด้านการใช้ชีวิตการเดินทางและที่อยู่อาศัย ความอันตรายนั้นๆ มักเป็นสิ่งที่เราสามารถรับรู้ได้ แต่มักถูกละเลยหรือชิงชังจนเกิดเป็นภัยอันตรายที่ใกล้ตัวเรา เช่นการเดินทางข้ามถนนในตอนกลางคืนขณะถนนว่าง ความปลอดภัยขณะกำลังใช้ชีวิตเดินทางอยู่บนรถโดยสารประจำทางหรือรถส่วนตัว วัสดุก่อสร้างที่ตกลงมาจากบนตึกที่กำลังก่อสร้างอยู่ สายไฟรั่วการโดนไฟดูด ความจำเป็นจากการนั่งรถ ควันบุนหรือจากคนรอบข้าง ฝุ่นพลาสติกมลพิษต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นน้อยที่สุด

จากประสบการณ์และความคิดความรู้สึกที่สัมผัสกับสภาพกิจกรรมประจำวันดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยเหล่านั้น และนำเหตุการณ์หรือสถานที่นั้นๆ มาเป็นที่มาโดยสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะที่พูดถึงความปลอดภัยและอันตรายที่จะเกิดขึ้นเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. ให้ผู้คนได้ทึ่งคิด และตระหนักถึงความสัมพันธ์ของภัยใกล้ตัวขณะที่เราดำเนินชีวิตประจำวันโดยปกติ
2. เพื่อตอบสนองมาตรฐานระหว่างแนวความคิดกับกระบวนการทางศิลปะ
3. เพื่อหาความเป็นไปได้ และค้นคว้ารูปแบบด้านงานสามมิติอันตอบสนองต่อแนวความคิดของตนเอง
4. เพื่อนำเสนอผลงานศิลปกรรมในรูปแบบเฉพาะตนต่อสาธารณชนต่อไป

3. ขอบเขตของโครงการ

1. ในแนวทางการสร้างสรรค์จากสภาพแวดล้อมของสังคมอันเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย เป็นเนื้อหาหลัก
2. ใช้รูปแบบผลงานในลักษณะการจัดวาง (installation)
3. ใช้เทคนิคและวิธีการเย็บ ในการสร้างสรรค์ผลงาน
4. วัสดุที่ใช้ เช่น ผ้าหนังเทียม ผ้าใบ พลาสติก
5. ใช้สื่อ VDO ร่วมกับการนำเสนอผลงาน
6. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 6.1 ขนาดประมาณ 3 x 6 x 1.5 เมตร
 - 6.2 ขนาดประมาณ 0.5 x 0.8 x 1.5 เมตร
 - 6.3 ขนาดประมาณ 0.5 x 5 x 1.6 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ในปัจจุบัน มีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นมากมาย โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่มักจะโทษว่าทั้งหมดเป็นความผิดของผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดขึ้นมาว่าหากเราทุกคนได้ให้ความสำคัญและรู้จักระมัดระวังตัวในเรื่องของความปลอดภัยซึ่งจะทำให้เหตุการณ์เลวร้ายหรือสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดอันตรายเหล่านั้นเกิดขึ้นน้อยลง หรืออาจจะไม่เกิดขึ้นเลยเพื่อให้ตัวข้าพเจ้าเองและผู้อื่นในสังคมได้ใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยในชีวิตประจำวัน โดยผ่านแง่มุมทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาเป็นการสร้างสรรค์งาน ซึ่งขอแยกที่มาออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาจากสภาพแวดล้อม

ปัจจุบันในเมืองใหญ่มีการพัฒนามากขึ้นในแต่ละวัน เช่น การก่อสร้างอาคาร ตึกระฟ้าขนาดใหญ่ทั้งหลาย ทำให้พื้นที่ของการใช้ชีวิตถูกปะปนอยู่กับสิ่งก่อสร้างเหล่านี้ ก่อให้เกิดความไม่มั่นคง และความไม่ปลอดภัย อันเนื่องมาจากการก่อสร้างอาคารเหล่านี้ เช่น เศษวัสดุตกลงมาลพิษที่เกิดจากการก่อสร้าง ฯลฯ ข้าพเจ้าจึงเริ่มตระหนักถึงความไม่ปลอดภัยในชีวิตประจำวันอันเกิดจากสภาพแวดล้อมของสังคมเมือง จึงเริ่มที่จะนำเสนอแง่มุมเหล่านี้ผ่านงานศิลปะ โดยใช้สัญลักษณ์ของตาข่ายกรองแสงที่ป้องกันไม่ให้เศษวัสดุออกมานอกตัวอาคาร ที่เรามักจะเห็นว่าอาคารที่ก่อสร้างต่างๆ เขาจะนำวัสดุนี้มาเป็นตัวกันด้านข้างและสี่เหลี่ยมที่เป็นสี่เหลี่ยมแสดงถึงภาวะของความปลอดภัยมาสร้างเป็นหมวกนิรภัย ที่ใช้ป้องกันผู้คนจากเศษวัสดุ โดยต้องการเปรียบเทียบเชิงเสียดสีทางสังคมโดยนำตาข่ายกรองแสงมาสร้างหมวกนิรภัยที่มีจำนวนหลายๆ เป็นแพเหมือนกับการกำลังรองรับเศษวัสดุที่กำลังจะตกลงมาเพื่อความปลอดภัย และปกป้องอันตรายต่อผู้คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบ	สีที่ใช้
	สีพื้น : สีเขียว สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีขาว

ภาพที่ 2 สีเขียวเป็นสีที่แสดงภาวะความปลอดภัย

2. ปัญหาจากมลพิษ

เนื่องด้วยปัจจุบันข้าพเจ้ามีอาการป่วยจากการเป็น โรคลมพิษเรื้อรัง อันเกิดมาจากการสะสมของมลพิษในปัจจุบัน ทำให้ภูมิคุ้มกันในร่างกายของข้าพเจ้าน้อยลง จนทำให้เกิดอาการภูมิแพ้ต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว และจำแนกออกได้ดังนี้

2.1 อาหาร การเกิดลมพิษ อาจเกิดจากแพ้อาหาร หรือสิ่งอื่นที่ผสมอยู่ในอาหาร เช่น สารแต่งกลิ่นรส สีผสมอาหาร สารกันบูด หรือ สิ่งปนเปื้อนอื่นๆ ผื่นอาจขึ้นภายหลังรับประทานอาหาร ซึ่งอาหารที่อาจทำให้ลมพิษเกิดขึ้น ได้แก่ ถั่ว ปลา ไข่ นม ช็อกโกแลต มะเขือเทศ และผลไม้สดบางชนิด เป็นต้น

2.2 ทางเดินหายใจ การเกิดลมพิษอาจเกิดจากกลุ่มควันหรือสิ่งที่สะสมอยู่ในอากาศ เช่น ควันบุหรี่ ควันจากโรงงาน กลิ่นสารเคมี เป็นต้น ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดการสะสมในร่างกายจนก่อให้เกิดเป็นลมพิษขึ้น

การป้องกันไม่ให้ประสบกับมลพิษเหล่านี้ โดยการใช้น้ำกากที่ใช้กรองเชื้อโรค สามารถกรองเชื้อแบคทีเรีย (BFE) ขนาดอนุภาคเฉลี่ย 3 ไมครอน = 95% ทดสอบ โดย Neison Laboratories ข้าพเจ้าจึง ได้สังเกตเห็นและนำวัสดุที่บอกถึงการปกป้องมาสร้างสรรค์เป็นงานที่ต้องการสื่อถึงการป้องกัน โดยเริ่มจากตัวข้าพเจ้าเอง

ภาพที่ 3 หน้ากากสุขภาพ 3M

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาทางธรรมชาติ

ทุกวันนี้ในโลกเราเกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติขึ้นมากมาย เช่น เกิดภาวะเรือนกระจก ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล อากาศที่ร้อนขึ้นเป็นต้น สาเหตุที่เกิดส่วนใหญ่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ เช่น การปล่อยของเสียลงแม่น้ำลำคลอง การตัดไม้ทำลายป่า การใช้สิ่งต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มมองเห็นเรื่องความสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันดังนั้นข้าพเจ้าจึงหยิบยกเอาสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โลกมีการเปลี่ยนแปลง นั่นคือถุงพลาสติก ถุงพลาสติกได้ทำให้เกิดโทษต่อระบบนิเวศ และชีวิตของผู้บริโภคต่อเนื่อง อย่างกว้างขวาง และยาวนานในแต่ละสัปดาห์ คนไทยนำถุงพลาสติกกลับบ้านมากกว่า 100 ล้านถุง หรือมากกว่า 5000 ล้านถุงในแต่ละปี การนำถุงพลาสติกไปใช้ซ้ำอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อภาวะโลกร้อนอย่างมากโดยเฉพาะการใช้ถุงพลาสติกใส่ง่ายๆ จะทำให้เกิดการแปรสภาพมูลฝอยในภาวะที่ขาดอากาศเป็นผลให้เกิดก๊าซชีวภาพที่เป็นต้นเหตุของการเกิดภาวะเรือนกระจก และทำให้โลกร้อน

การผลิตและนำออกมาใช้มีปริมาณมากและต่อเนื่อง ขณะที่การย่อยสลายต้องใช้เวลาอันยาวนานทำให้เกิดการสะสมปริมาณถุงพลาสติกเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อลดและป้องกันปัญหาหลากหลายที่เกิดจากถุงพลาสติก จำเป็นต้องลดการใช้ ด้วยการเลือกใช้ทางเลือกในการรองรับและขนส่งสินค้าและอาหาร แทนการใช้ถุงพลาสติก เช่น การใช้ถุงผ้า หรือวัสดุอื่นที่ย่อยสลายได้ และสามารถใช้งานได้ยาวนาน ผู้บริโภคจะสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอย และลด-แก้ปัญหาล้างขวดด้วยการใช้ถุงผ้า

สรุป

ที่มาของผลงานชุดนี้เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันอันมีผลกระทบต่อตัวข้าพเจ้า และสิ่งต่างๆ รอบตัว ทำให้ตระหนักถึงภัยที่กำลังจะมา ไม่ว่าจะเป็นภัยทางธรรมชาติ หรือภัยที่เกิดในเมืองใหญ่ เป็นต้น ล้วนเป็นแรงบันดาลใจและที่มาในการบอกเล่าและนำเสนอเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ผ่านตัวงานศิลปะ

อิทธิพลที่ได้รับ

ศิลปินโจเซฟ บอยซ์ (Joseph Beuys)

ภาพที่ 4 ศิลปิน โจเซฟ บอยซ์

ศิลปินชาวเยอรมันผู้นี้มีประวัติที่น่าสนใจก่อนที่จะกลายมาเป็นศิลปินชื่อดังเขาเคยเข้าอยู่ในกองทัพนาซีในช่วงปี 1940 เขาถูกฝึกให้ประจำกองสื่อสารการบินและอยู่แนวหน้าในการรบระหว่างช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาประจำอยู่กับเครื่องบินลูฟท์วาฟเฟอ Luftwaffe ซึ่งเป็นหน่วยบินของฮิตเลอร์

ในปี 1943 เครื่องบินที่เขาประจำการอยู่นั้นเกิดอุบัติเหตุถูกยิงตก ท่ามกลางพายุหิมะในเขตสหภาพโซเวียตแนวรบระหว่างเยอรมันกับรัสเซีย นับเป็นโชคที่เขายังไม่ถึงแก่ชีวิต บอยซ์ได้รับการช่วยเหลือจากชนเผ่าเร่ร่อนตาตาร์ด้วยการใช้ไขมันสัตว์พอกตัวเขาเอาไว้พร้อมกับห่อร่างของเขาด้วยผ้าขนสัตว์อีกหลายชั้นเพื่อทำให้ร่างกายของเขาบอบอุ่มท่ามกลางความหนาวเหน็บของหิมะซึ่งนั่นทำให้เขารอดชีวิตกลับมายังบ้านเกิดของตัวเองได้

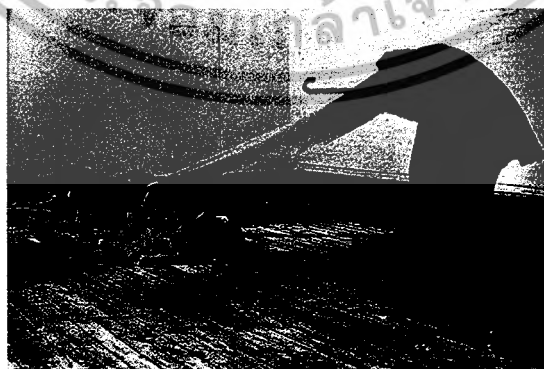
หัวใจหลักของการสร้างสรรค์งานศิลปะยุคแรกของบอยซ์ เต็มไปด้วยรายละเอียดในเรื่องการช่วยชีวิต เรื่องราวของการเกิดใหม่ และวัสดุที่ได้นำมาใช้ในงานศิลปะของเขาก็คือไขจากสัตว์และผ้าห่มขนสัตว์ ที่กลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญในการนำเสนอผลงานศิลปะของเขา หลังจากรอดชีวิตจากอุบัติเหตุเครื่องบินตกในครั้งนั้น บอยซ์ก็เดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอนของตัวเอง ในปี 1946 เขาได้พบกับประติมากรนาม เวอร์เทอร์ ฟรุกส์ และจิตรกรนาม ฮานส์ ลามเมอร์สผู้ที่สนับสนุนให้เขาได้ก้าวเข้ามาเป็นศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอยซ์เข้ามาร่ำเรียนศิลปะและเริ่มต้นขวนขวายหาความรู้จากแหล่งต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นศาสตร์ทางด้านไหนก็ตาม ต่างก็อยู่ในความกระหายใครู้ของเขาทั้งสิ้น เขาสำเร็จการศึกษาศิลปะในปี 1952 และนับแต่นั้นมาเขาก็เริ่มต้นผลิตงานศิลปะอย่างสม่ำเสมอ ผลงานของบอยซ์ส่วนใหญ่มักจะออกไปในท่วงทำนองของการเสียดเย้ยสังคมไม่ว่าจะเป็นงานอธิบายศิลปะต่อกระต่ายที่ตายไปแล้ว ที่แน่นอน แม้มันมีชีวิตอยู่มันก็ไม่อาจเข้าใจภาษามนุษย์ได้ หน้าซ้ำ บอยซ์ยังประกาศว่ากระต่ายยังพอจะซาบซึ่งศิลปะมากกว่าคนธรรมดาเสียอีก ในช่วงระหว่างทศวรรษ 1960 บอยซ์มีโอกาสดำเนินงานและปะทะสังสรรค์กับศิลปินที่ต่อมามีชื่อเสียงด้านต่างๆ อีกหลายคน เช่น นัม จุง ไพค์ และศิลปินกลุ่มก้าวหน้าอย่าง Fluxus และนักเขียนนามระบืออย่างเจมส์ จอยซ์ เป็นต้น

ภาพที่ 5 ขณะกำลังอธิบายงานศิลปะให้กับกระต่ายที่ตายไปแล้ว

ภาพที่ 6 ผลงานชุด I like America and America Like me

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานอีกชิ้นหนึ่งของ โจเซฟ บอยซ์ ที่กล่าวขานต่อมาเรื่อยๆคือชุดที่เขาตอบรับคำเชิญไปแสดงงานที่นิวยอร์กสหรัฐอเมริกาในปี 1974 ด้วยผลงานชุด I like America and America Like me ด้วยการเริ่มต้นการทำงานศิลปะของเขานับตั้งแต่ก้าวแรกของการเหยียบแผ่นดินเขามาถึงนิวยอร์ก ด้วยการห่อตัวด้วยผ้าขนสัตว์ จากนั้นให้รถพยาบาลมารับเขาจากสนามบิน เพื่อไปยังแกลเลอรี ซึ่งเป็นพื้นที่ล้อมรอบด้วยตาข่าย ที่ภายในนั้นมีหมาป่าอยู่ 1 ตัว บอยซ์ใช้มันเป็นสัญลักษณ์ของคนอเมริกันพื้นที่เมืองที่ชอกช้ำจากการถูกยึดครองแผ่นดิน เขาใช้เวลาในการทำงานศิลปะชุดนี้ถึง 7 วัน อยู่กับหมาป่าในพื้นที่ที่เขาเป็นผู้กำหนด และหุ้มตัวเองไว้ด้วยผ้าขนสัตว์และมีไม้เท้าค้ำมือ บอยซ์อุปมาว่าไม้เท้าค้ำมือนี่เหมือนสัญลักษณ์ของหมอผีชาวตาตาร์ ที่เข้ามาเหยียดชนเผ่าพื้นเมืองของอเมริกาที่มีสัญลักษณ์เป็นหมาป่า ในครั้งนั้นบอยซ์แต่งงานมีครอบครัวในปี 1959 กับ วูนบาร์ค เขาทั้งคู่มีลูกด้วยกัน 2 คนและ โจเซฟ บอยซ์ ก็ยังเป็นศิลปินที่ทุ่มเททั้งหมดของชีวิตให้กับการทำงานศิลปะกระทั่งถึงช่วงปีสุดท้ายของชีวิตเขาก็ยังคงสนุกกับการทำงานศิลปะ เขาเสียชีวิตในปี 1986 ที่ Dusseldorf แต่ผลงานของเขาก็ยังคงเต็มไปด้วยพลังและเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินรุ่นหลังๆ มาถึงปัจจุบัน

โจเซฟ บอยซ์ เป็นศิลปินที่ทำงานศิลปะหลากหลายสื่อการแสดงออกและเขายังใช้ศิลปะพัฒนาชุมชน เช่น งานกวาดถนน เขาทำที่เบอร์ลินตะวันตก ถนนที่เขากวาดมีชื่อว่า Karl Marx แนวคิดประเด็นที่บอยซ์เขาคิดมาให้ทุกคนอยู่เท่าๆ กัน ในสังคมช่วงนั้นเขามองว่า ระบบจริงๆ สังคมต้องการ Socialism หรือคอมมิวนิสต์กระบวนการของเขาคือการกวาด ในขณะที่กวาดก็จะมีคนเข้ามาถาม เขาก็อธิบายสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขาตลอดแล้วนี่คืองานจริงๆ ที่เขาต้องการสื่อ

ความน่าสนใจในศิลปินคนนี้คือวิธีคิดของเขา ที่ได้รับอิทธิพลจาก Steiner เป็นนักปรัชญา และสิ่งที่น่าสนใจก็คือบอยซ์ ได้เริ่มประเด็น Social Sculpture ซึ่งตรงนี้การขยายขอบเขตของศิลปะ มันก้าวข้ามข้อจำกัดคือ บอยซ์ พูดว่าทุกคนคือศิลปินในทัศนคติของบอยซ์ ทุกคนทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด และมีประโยชน์ต่อสังคม สองคำที่เค้าใช้ใน Social Sculpture คือ Social Art และ Social Warm Sculpture Warm ความอบอุ่นเป็นสัญลักษณ์ ต้องทำอะไรเพื่อทุกคนในสังคม ให้มีประโยชน์ บอยซ์มองว่ามาจากการสร้างสรรค์เป็นวิทยาศาสตร์ของเสรีภาพทุกคนใช้ชีวิตส่วนตัว และเน้นประเด็น Creativity เป็นกุญแจเปิดโลกเสรีภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล (Navin Rawanchaikul)

ภาพที่ 7 ศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล (Navin Rawanchaikul)

นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล เป็นศิลปินร่วมสมัยไทยที่เกิดที่เชียงใหม่ พ่อเป็นอินเดียเกิดในไทย แม่มาจากอินเดียตั้งแต่ตอนเด็ก ศิลปินผู้นี้ชอบศิลปะมาตั้งแต่ตอนเด็ก พอโตมาก็ได้สอบโควตา เข้าเรียนที่จิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่เขามีปัญหาเรื่องการเขียนรูปเหมือน ซึ่งเขียนได้ แต่เขียนไม่ค่อยดี นาวินสนใจในเรื่องของความคิดมากกว่า ตอนนั้นเขาได้เจอกับอาจารย์มณฑิธร บุญมา นาวินก็สนุกกับการเรียน และอยากจะทำงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง เรียนจบสาขาจิตรกรรม แต่ทำงานเป็น Installation มาโดยตลอด ซึ่งตอนนั้นเขาเป็นคนแรก ในตอนต้นอาจารย์ก็ไม่ค่อยยอมรับ แต่พอได้รับความเข้าใจทางความคิดได้ก็ยอมรับ ตอนจบปี 3 เขาก็ได้ไปยุโรป ได้ไปดูงานศิลปะ และเข้าชมพิพิธภัณฑ์ศิลปะ เมื่อกลับมาจึงได้พัฒนาผลงาน และเข้าใจงานศิลปะเพิ่มมากขึ้น

ช่วงปี พ.ศ. 2535-36 ก่อนเรียนจบนาวินก็เริ่มแสดงงาน ตอนนั้นถือว่าเป็นช่วงเวลาสุขของเชียงใหม่มีศิลปินที่ดีไปอยู่ มีศิลปินต่างชาติเข้ามา นักศึกษากำลังไฟแรง พอเรียนจบ เขาก็ทำงานไปขายเพื่อไปเรียนต่อที่เยอรมัน นาวินไปสมัครเข้าเรียนโรงเรียนศิลปะที่ Düsseldorf ก็ได้ใบเข้าเรียนเรียบร้อยแต่ต้องกลับมาทำวีซ่า พอกลับมาเชียงใหม่เจอจดหมายจากญี่ปุ่น พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมืองฟูกูโอกะได้เชิญไปแสดงงานและทำ workshop นาวิน ลาวัลย์ชัยกุล ก็เลยไปญี่ปุ่น ไม่ทันไรอีกเมืองก็เชิญก็เชิญไปแสดงงานที่โตเกียวจากนั้นเขาก็เลยไปอยู่ญี่ปุ่น ไปมีครอบครัวอยู่ที่นั่น ซึ่งทุกวันนี้ที่นั่นก็เป็นบ้านอีกแห่งที่เขาเดินทางไปมา

ปี 2537 ก่อนไปเยอรมันเขาก็มาแสดงงานเดี่ยวที่กรุงเทพฯ 2 งาน งานหนึ่งจัดที่ Art Forum Gallery ชื่อโครงการ “โปรดปรานความคิดของท่านแก่การวิจัยทางศิลปะที่สิ้นหวัง”

ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้คนต่างอาชีพ เพศและวัย ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ อีกงานจัดที่ห้องสมุด USIS ใช้สภาพแวดล้อมห้องสมุด มาเป็นส่วนหนึ่งของงานด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับสาธารณชน (public) นิทรรศการเหล่านี้เป็นเส้นทางสู่การเป็นศิลปินในเมืองไทยของเขา

ภาพที่ 8 Please Donate Your Ideas for Dispirit Artistic Research, 1994
Art Forum Gallery, Bangkok, Thailand

ภาพที่ 9 There is No Voice, 1994 AUA Language Center Library, Bangkok, Thailand

เลยเกิดเป็นผลงานที่ชื่อว่า Taxi Gallery ในปีถัดมา Taxi Gallery จัดขึ้นเป็นครั้งแรก ที่กรุงเทพฯ เมื่อต้นปี 2538 โดยได้ประยุกต์พื้นที่โดยสารภายในรถแท็กซี่คันหนึ่งให้เป็นเสมือน ห้องแสดงผลงานศิลปะเคลื่อนที่ก่อนจะมาเป็น Taxi Gallery เพราะว่ารถแท็กซี่เป็นทั้งพื้นที่ส่วนตัว (private) และสาธารณชน (public) มีการคุยกันระหว่างคนขับกับผู้โดยสาร ในพื้นที่ (space) แบบที่เหมือนกับเป็นห้องเฉพาะ

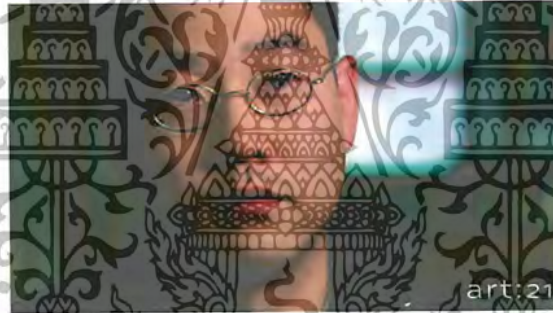
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 An Aesthetics of Immaterialism, 1995 Navin Rawanchaikul

ภาพที่ 11 Navin Gallery Bangkok, Bangkok, Thailand

ศิลปินโด โฮ ซู (Do-Ho Suh)

ภาพที่ 12 ศิลปินโด โฮ ซู (Do-Ho Suh)

โด โฮ ซู เกิดที่กรุงโซล (Seoul) ประเทศเกาหลีใต้ จบการศึกษาจาก Seoul National University หลังจากเรียนจบเขาได้เข้ารับใช้ชาติและเป็นทหารในกองทัพเกาหลีใต้ หลังจากนั้นได้ย้ายมาอยู่สหรัฐอเมริกา และเข้าศึกษาต่อที่ Rhode Island School of Design และ Yale University โด โฮ ซู มักพูดถึงคำทำนายที่ต้องโยกย้ายที่อยู่ไปทั่ว แต่ถึงอย่างไรก็ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นคนเร่ร่อน ในช่วงยุคที่เขาเกิดการเดินทางเป็นเรื่องง่าย การกลับไปกลับมาระหว่างนิวยอร์กกับโซลเป็นอีกแง่มุมหนึ่งในชีวิตร่วมสมัย ศิลปินต้องผ่านความเจ็บปวดมากมายที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่มีความแตกต่างกัน บางครั้งเวลาก็เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผ่านมุมมองนี้ ดังนั้นการเดินทางและการใช้ชีวิตอยู่ในต่างแดน จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินเคยกล่าวว่า “ทุกๆ สิ่งเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ไม่มีสิ่งใดถาวร เนื่องจากโศลมา ผมเปลี่ยน และในขณะที่ผมอยู่ในนิวยอร์ก โศลก็เปลี่ยน ทุกครั้งที่กลับไป กลับกลายเป็นสิ่งใหม่ ผมกลับไปบ่อยครั้ง สิ่งที่คุ้นเคยคงมีให้เห็นน้อยลง ทำให้ผมคิดว่าถ้าผมอยู่ในนิวยอร์ก 6 เดือน โศลอาจจะกลายเป็นสิ่งใหม่ต่อผม โดยสิ่งที่ไม่สบายใจ และระคายเคืองนั้น ค่อยๆ เผย และทยอยปรากฏในชิ้นงานของผม ซึ่งคือเหตุผลที่ผมเคยบอกไว้ว่าการสร้างงานศิลปะ คือการสร้างสิ่งตกค้างในชีวิตของผม”

ภาพที่ 13 "Public Figures" 1998-1999, Brooklyn, New York

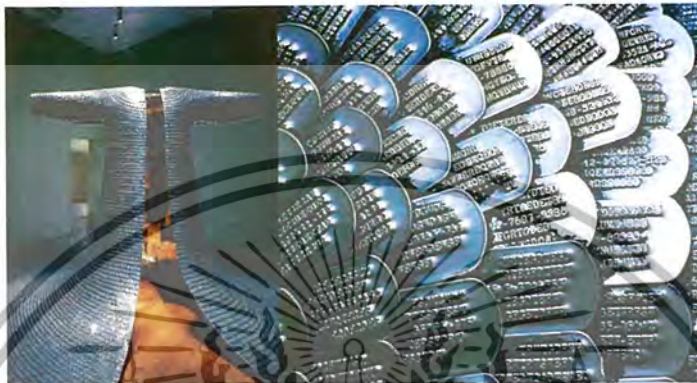
นักวิจารณ์เคยกล่าวแสดงความคิดเห็นถึงผลงานของโด โฮ ซู ว่าเป็นผลงานที่แสดงออกถึงองค์ประกอบรวมมากกว่ารายละเอียดในส่วนเล็กๆ และผลงานแสดงออกถึงความเรียบง่าย จึงดูเหมือนกลืนหายไปกับสถานที่ ศิลปินได้กล่าวว่า “ที่ลานวิมานบุรุษ มีรูปปั้นบุคคลสำคัญติดตั้งอยู่ สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน และเป็นที่ยึดจำของทุกคน ในฐานะที่เป็นวิมานบุรุษปกป้องประเทศชาติ หากแต่มีบุคคลต่างๆ เป็นจำนวนมากกว่าที่ทำงานร่วมกันแต่ไม่ได้รับการจดจำ”

ภาพที่ 14 “Seoul Home” 1999, Silk, 149 x 240 x 240 inches, Los Angeles, New York

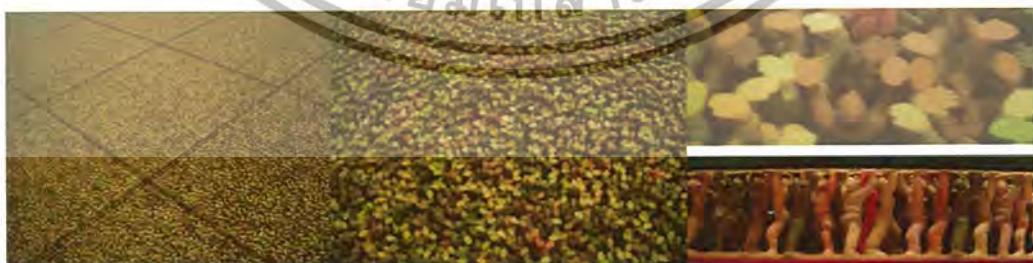
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นนี้เป็นชิ้นที่ทำจากวัสดุที่เป็นผ้าไหม มีความโปร่งแสงและบอบบาง ผลงานชิ้นนี้ถูกเย็บขึ้นอย่างละเอียด และเป็นรูปทรงของบ้าน โดยศิลปินเคยกล่าวไว้ว่า “ตนเองต้องย้ายที่อยู่บ่อยๆ ระหว่างกรุงโซลกับนิวยอร์ก”

ภาพที่ 15 "Some/One" 2001, Inatallation at the 49th Venice Biennale, Korean Pavilion

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากแผ่น (dog tags) จำนวนมาก ประกอบเป็นเปลือกคลุม ผลงานชุดนี้โดยรวมได้เห็นถึงตัวของเปลือกคลุมก่อนที่จะได้สัมผัสเห็นถึงรายละเอียดของ (dog tags) ทุกคนที่ได้เดินไปรอบๆ จะพบว่าเสียงต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการสัมผัส โดยการเดิน ผลงานชุดนี้มีการเชื่อมโยงระหว่างผลงาน "Floor" โดยผลงานให้ความรู้สึกคล้ายคลึง และเกิดความกลมกลืนกับสถานที่ทำให้คนที่เข้ามาชมมองข้ามถึงรายละเอียดของงาน ซึ่งถ้าพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่าผลงานชิ้นนี้ได้รับอิทธิพลจากผลงาน "Public Figures" โดยพูดถึงคนที่มองไม่เห็นในสังคมแต่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต

ภาพที่ 16 "Floor" 2001, Inatallation at the 49th Venice Biennale, Korean Pavilion

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปินโจเซฟ บอยซ์ (Joseph Beuys) เป็นศิลปินที่นำเอาสัญลักษณ์มาใช้ ในกระบวนการทำงานของเขาข้าพเจ้าสนใจในวิธีคิดของเขาที่บอกว่าศิลปะไม่ควรแยกออกจากสังคม การได้มีส่วนร่วมกับสังคมอย่างกลมกลืนไปด้วยศิลปะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและเราได้รับฟังความเห็นจากสังคมเฉพาะโดยตรง รวมถึงการนำเอาสัญลักษณ์มาใช้ในการทำงานหรืออาจจะเรียกว่าเป็นกรอบความคิดทางศิลปะ (conceptual art) ก็ได้ ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก็สนใจในการหยิบเอาสัญลักษณ์มาใช้ในการทำงานศิลปะ เช่น การนำวัสดุจริงมาใช้ในงานศิลปะ เพื่อสร้างความเป็นจริงกับแนวคิดของงาน

ในขบวนการของศิลปินนาวิน ลาวัลย์ชัยกุล (Navin Rawanchaikul) นั้น ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากการนำขบวนการในการทำงานของศิลปินมาใช้ในการทำงาน ตัวอย่างเช่น TAXI MAN โดยตัวศิลปินได้สร้างงานศิลปะเป็นกิจกรรมขึ้นมาเพื่อให้คนได้เข้าไปมีส่วนร่วม ในงานซึ่งกระบวนการในการทำงานของศิลปินมีความน่าสนใจ สนุกสนานมีสีสัน และสามารถทำให้ผู้คนได้ประหลาดใจในผลงานที่ผู้คนสามารถได้ดูได้ชมในแบบที่แปลกตาออกไป

ศิลปินโด โฮ ซู (Do-Ho Suh) ข้าพเจ้าสนใจการนำเสนอผลงาน โดยผ่านเรื่องราวและเหตุการณ์ที่ศิลปินมีประสบการณ์ เรื่องของรายละเอียดในผลงาน และรูปแบบวิธีการ ของการนำเสนอผลงานของศิลปิน โดยนำมาปรับใช้ในงานศิลปะ เช่น วิธีการซ้ำของตัวงาน วิธีการเย็บจำลองจากรูปแบบที่เหมือนจริง จึงทำให้มุมมองของผลงานมีความน่าสนใจ และวิธีการนำเสนอที่แตกต่างออกไป

อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม

สิ่งที่ทำให้เราได้พบเห็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนทำให้เราได้มองและรับรู้ถึงสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยจากสิ่งก่อสร้าง มลพิษและสารพิษต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิกิริยากับร่างกาย รวมทั้งวัสดุที่เกินความจำเป็นในชีวิตสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนสร้างขึ้นและไม่มีวันที่จะทำให้มันลดน้อยลงได้ จึงทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตของเราที่คูณเพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

บ่อยครั้งข้าพเจ้าชอบคิดและระแวงมากถึงสภาวะอันตราย หรือความปลอดภัยในชีวิต แต่ละวันของตัวข้าพเจ้าเอง และชอบคิดจินตนาการถึงเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งที่เหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้นแต่ก็ได้คิดไปก่อนแล้ว แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดมันก็ทำให้ข้าพเจ้าระวัง และดูแลความปลอดภัยของตัวเองมากขึ้น แต่การดูแลตัวเองบางครั้งก็ไม่สามารถทำได้ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นบางครั้งก็ไม่ได้มาจากอุบัติเหตุอย่างเดียว เพราะปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าเป็น โรคลมพิษเรื้อรัง ที่มีสาเหตุส่วนหนึ่งจากมลพิษ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รายล้อมรอบตัวข้าพเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นเพราะมนุษย์ทุกคนสร้างขึ้น โดยไม่รู้ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นกระบวนการที่ได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นข้าพเจ้ามักจะมองถึงความปลอดภัยของทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของตัวเองและสิ่งแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่างๆ รอบๆตัวของข้าพเจ้าเองงานภาพร่างของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็น 3 ชั้น โดยทั้งสามชั้นพูดถึงความปลอดภัยคือภาพร่างชั้นที่ 1 เสนอเรื่องความปลอดภัยของวัสดุก่อสร้างที่สามารถทำให้คนที่เดินผ่านไปผ่านมาได้รับบาดเจ็บ ภาพร่างชั้นที่ 2 นำเสนอเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของข้าพเจ้าที่เกิดจากมลพิษและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ภาพร่างชั้นที่ 3 นำเสนอเกี่ยวกับความปลอดภัยจากถุงพลาสติกที่มากพอจะพันรอบโลกได้ โดยภาพร่างทั้ง 3 ชั้นนี้เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอและได้ลงลึกไปถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจและดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

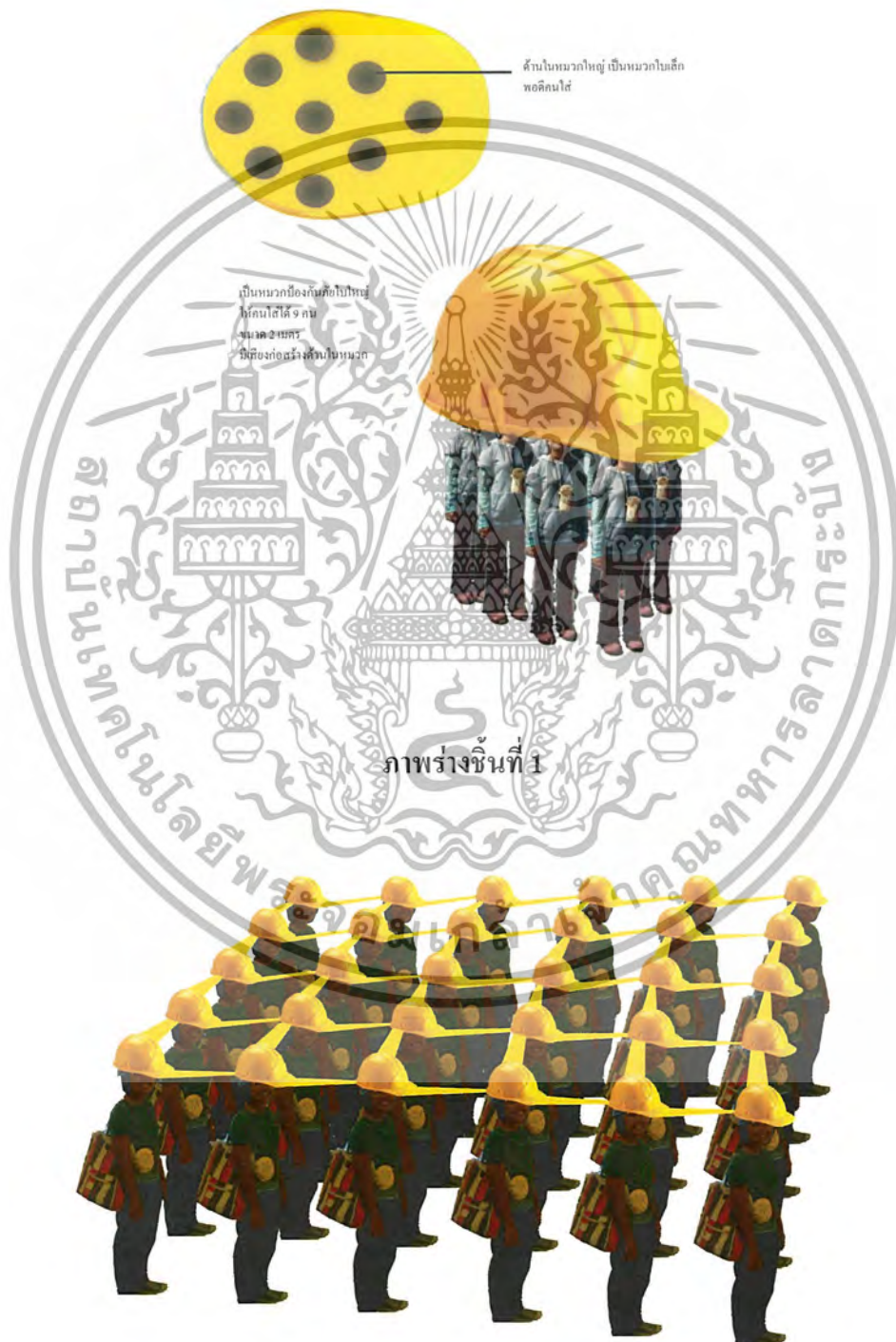
งานในศิลปนิพนธ์นี้จะเป็นงานประเภทประติมากรรมทั้งหมด 3 ชั้น
ประติมากรรมชั้นที่ 1 สร้างจากแสตนลีเซียว และพลาสติกสีเหลือง
ประติมากรรมชั้นที่ 2 สร้างจากผ้าเบ็ดจมนก พลาสติกใส และเหล็ก
ประติมากรรมชั้นที่ 3 สร้างจากถุงพลาสติก

105865

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

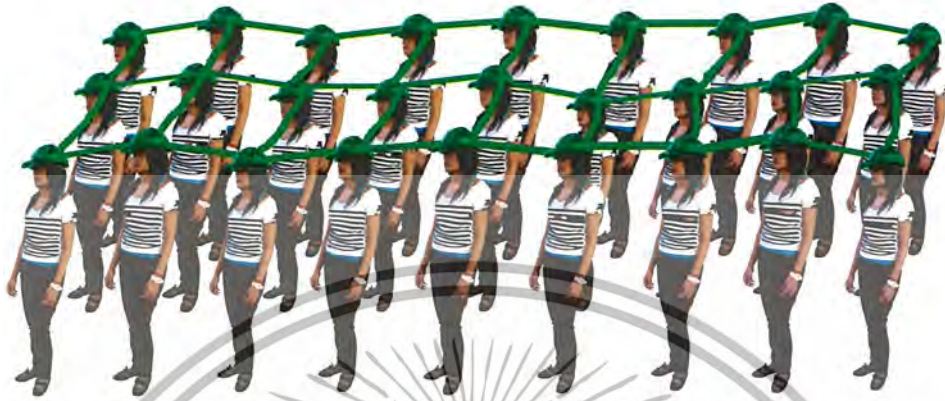
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1

ในงานชุดที่ 1 ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องความปลอดภัยจากวัสดุก่อสร้าง ที่สามารถจะตกลงมาได้ผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมาบริเวณที่ใกล้กับตึกที่กำลังก่อสร้างอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากลัวและกังวลที่เหตุการณ์แบบนี้อาจจะเกิดขึ้นกับตัวของข้าพเจ้าหรือแม้แต่บุคคลรอบข้าง ทำให้เกิดการตั้งคำถามถึงเหตุการณ์เหล่านี้ว่าแท้จริงแล้ว ความปลอดภัยในชีวิตประจำวันอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ตัวช่วยกรองแสงที่เอาไว้ป้องกันของที่ตกลงมาจากอาคาร มาทำเป็นหมวกนิรภัยแล้วให้ผู้ร่วมงานได้ใส่เดินไปในพื้นสาธารณะต่างๆ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอภาพร่างทั้งสองขั้นนี้ นำเสนอต่ออาจารย์โดยได้มี การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ข้อสรุปของทั้งสองฝ่ายว่าให้งานภาพร่างขั้นที่ 2 นำมาขยายเป็นงานจริง ด้วยเหตุผลว่ามันสอดคล้องกับแนวความคิดและมีรูปแบบในการค้นหาข้ออ้างใหม่จึงเห็นสมควรให้สร้างจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

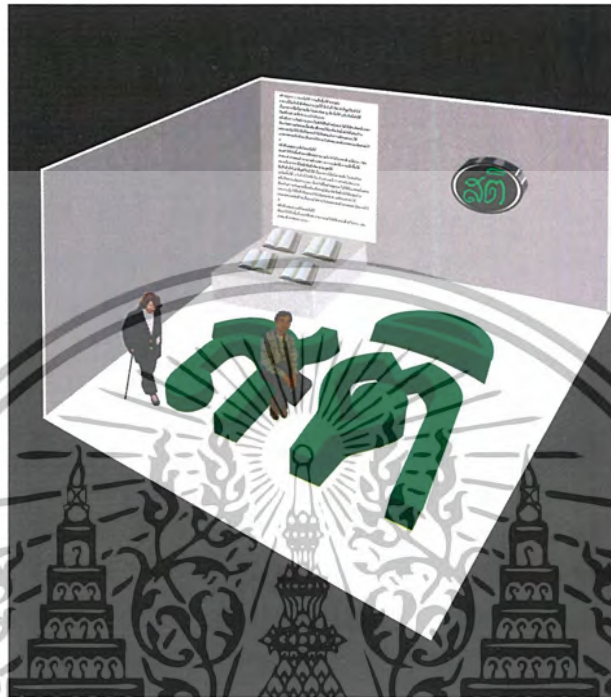
ภาพร่างชุดที่ 2

จากงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้มองเห็นถึงความไม่ปลอดภัยของสังคมเมืองต่อชีวิตประจำวัน งานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าจึงหันกลับมามองความปลอดภัยใกล้ตัวมากขึ้น โดยงานชิ้นนี้เป็นงานชิ้นที่ 2 ในงานศิลปนิพนธ์ เป็นงานที่นำเสนอถึงเรื่องของความปลอดภัยของตัวข้าพเจ้าที่ได้ป่วยเป็นโรคลมพิษเรื้อรัง และได้นำวัสดุที่ข้าพเจ้านำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ป้องกันการเกิดโรคที่ข้าพเจ้าเป็นวัสดุที่นำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ก็คือผ้าปิดจมูก 3M ที่เราใช้ในการป้องกันเชื้อโรคและฝุ่นละอองต่างๆ ซึ่งสามารถแสดงออกได้ถึงความเจ็บป่วยที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญอยู่ จึงเป็นสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้านำออกมาใช้เพื่อปกป้องร่างกายของข้าพเจ้า โดยนำมาเย็บต่อกันเป็นเหมือนชุดที่ข้าพเจ้าใช้ปกติในชีวิตประจำวัน และมีการถ่ายภาพในสถานที่ต่างๆ ที่ผู้คนได้สัญจรไปมาอยู่เป็นประจำ

จากการที่นำเสนอถึงภาพร่างชิ้นที่ 2 และมีความเห็นตรงกับคณาจารย์จึงได้ข้อสรุปและนำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาขยายเป็นผลงานจริงจะเห็นว่าจากงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้านำเสนอในเรื่องความปลอดภัยของบุคคลทั่วไปโดยรวม แต่ในผลงานชิ้นนี้จะพูดถึงความปลอดภัยและการปกป้องตนเองจากโรคและสิ่งแวดล้อมที่กำลังเผชิญอยู่ โดยข้าพเจ้าได้ใช้ตัวเองเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการนำเสนอผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

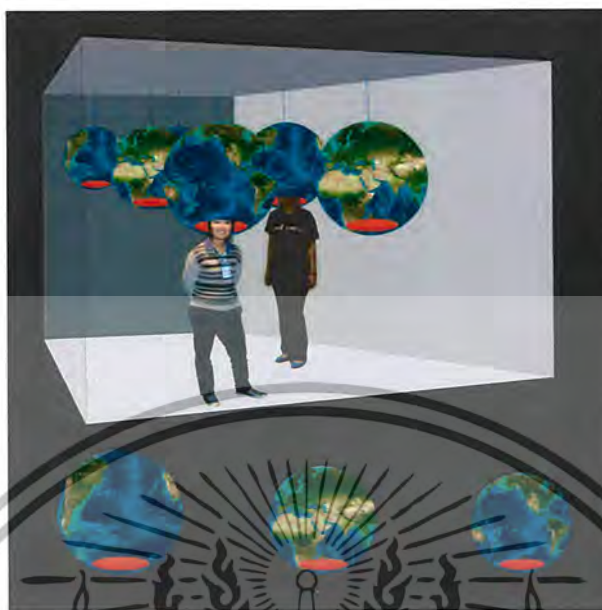

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

งานชิ้นนี้ได้เปลี่ยนแปลงพัฒนาจากงานชุดที่ 1 และชุดที่ 2 คือจะเห็นได้ว่างานชุดที่ 1 เสนอถึงความปลอดภัยของคนที่อาจเกิดอันตรายได้ทุกขณะ ส่วนชุดที่ 2 จะเสนอถึงความปลอดภัยจากโรคภัยที่ตัวเองเป็นอยู่ ซึ่งยังสามารถสะท้อนภาพของผู้อื่นกับการระวัง และการป้องกันโรคภัยจากสาเหตุรอบข้าง แต่ในผลงานชุดที่ 3 นั้นได้นำเสนอถึงความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม และโลกที่เราอยู่ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่กว้างออกไปอีก แต่มันก็เป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ในตอนนี้อาจจะให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้มากขึ้นแต่บางทีมันอาจจะช้าไปแล้ว ก็ได้เพราะมนุษย์ในปัจจุบันนี้อาจจะประ โยชน์ส่วนตัวของตัวเอง แต่ไม่เคยให้กลับไปกับสิ่งที่ตัวเองได้ตัดดวงมาแล้วมันก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ความปลอดภัยในการใช้ชีวิตบนโลกใบนี้เริ่มลดน้อยลงขึ้นเรื่อยๆ ออกซิเจนก็เริ่มที่จะลดน้อยลงไปด้วย คุณอาจารย์จึงมีความเห็นตรงกัน โดยให้นำภาพร่างชุดที่ 2 มาสร้างเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

ขั้นตอนขยายงานชุดที่ 1

1. ขนาด

สูง 1.5 เมตร กว้าง 3 เมตร ยาว 6 เมตร

2. วัสดุอุปกรณ์

- 2.1 ตาข่ายกรองแสง
- 2.2 พลาสติกสีเหลือง
- 2.3 ผ้าตาข่ายสีเหลือง
- 2.4 สายผ้าสีเหลือง
- 2.5 ดินตุ๊กแก

3. ขั้นตอนการทำ

- 3.1 เริ่มจากการซื้ออุปกรณ์คือตาข่ายกรองแสง พลาสติกสีเหลือง ผ้าตาข่ายสีเหลือง สายผ้าสีเหลือง และดินตุ๊กแก
- 3.2 นำตาข่ายกรองแสงม้วนวัดและตัดตามขนาดที่ใกล้เคียงกับหมวกนิรภัย จากนั้นนำตาข่ายที่ถูกต้องเตรียมไว้มาเย็บเข้าจิบจนได้รูปทรงของหมวก
- 3.3 ตัดพลาสติกสีเหลือง ตาข่ายสีเหลือง และสายผ้าสีเหลืองเตรียมไว้ จากนั้นนำพลาสติกสีเหลืองมาเย็บ โดยติดดินตุ๊กแกเข้าไปด้วย
- 3.4 นำตาข่ายสีเหลืองกับสายผ้า และพลาสติกสีเหลือง นำมาจัดและเย็บเข้าไปพร้อมกันจนทำให้ได้หมวกที่สมบูรณ์
- 3.5 นำหมวกที่เสร็จแล้วมาให้อาสาสมัครใส่ เพื่อเป็นการบันทึกส่วนหนึ่งของงาน หลังจากนั้นนำบันทึกมาเปิดในสถานที่ๆ มีการจัดวางงานไว้แล้ว

ภาพขั้นตอนการขยายงานชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขยายงานชุดที่ 2

1. ขนาด

สูง 1.5 เมตร กว้าง 0.5 เมตร ยาว 0.8 เมตร

2. วัสดุอุปกรณ์

2.1 ผ้าปิดจมูก 3M

2.2 ซิปสีเขียว

2.3 พลาสติกใส

2.4 โครงตู้เสื้อผ้า

3. ขั้นตอนการทำ

3.1 เริ่มจากการจัดซื้อวัสดุคือผ้าปิดจมูก 3M พลาสติกใส ซิป และโครงตู้เสื้อผ้า

3.2 จากนั้นนำผ้าปิดจมูก 3M มาต่อกันและตัดเป็นเสื้อและกางเกง

3.3 นำเสื้อที่ตัดเย็บเสร็จแล้ว มาบันทึกเป็นภาพถ่าย และนำไปอิงค์เจ็ท (inkjet) ลงบนผ้าใบ

3.4 นำพลาสติกใสมาสกรีนชื่อของยา และสารที่มีผลกระทบต่อร่างกาย จากนั้นนำพลาสติกที่สกรีนเสร็จ และรูปที่นำไปอิงค์เจ็ท (inkjet) ลงบนผ้าใบ มาตัดเย็บเป็น โครงของตู้เสื้อผ้า

3.5 จากนั้นนำเสื้อที่เย็บเสร็จแล้ว นำมาจัดใส่ในตู้เสื้อผ้าเป็นอันเสร็จสิ้นขบวนการ

ภาพขั้นตอนการขยายงานชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขยายงานชุดที่ 3

1. ขนาด

สูง 1.6 เมตร กว้าง 0.5 เมตร ยาว 5 เมตร

2. วัสดุอุปกรณ์

- 2.1 ถุงพลาสติกหลากหลายสี
- 2.2 ลวด
- 2.3 โคร่งลวด
- 2.4 ซิป

3. ขั้นตอนการทำงาน

- 3.1 เริ่มจากการจัดหาซื้อวัสดุอุปกรณ์คือ โคร่งลวด ถุงพลาสติก ลวด และซิป
- 3.2 จากนั้นนำโคร่งมาตามโดยการใช้ลวดขดคั่นใน และมีครวมกันทำให้โคร่งเป็นทรงกลม
- 3.3 นำถุงมาตัด และเย็บเข้าจีบจนถุงพลาสติกเข้ามาชนกันอีกด้าน ทำให้เกิดรูปทรงกลม เย็บทั้งด้านในและด้านนอกของรูปทรงกลม ทำอย่างนี้เหมือนกันทั้ง 4 ใบ
- 3.4 นำถุงพลาสติกหลากสีมาตัดเป็นแผ่นที่โดยคร่าว จากนั้นนำแผ่นที่ๆตัดไว้มาเย็บติดในส่วนต่างๆ ของรูปทรงกลม
- 3.5 จากนั้นนำซิปที่เตรียมไว้มาเย็บติด เป็นอันเสร็จสิ้นขบวนการ

ภาพขั้นตอนการขยายงานชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

ในงานทั้งสามชิ้นของข้าพเจ้านั้น ในแต่ละชิ้นก็จะใช้วัสดุที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งก็ต้องมีการทำความเข้าใจกับวัสดุในแต่ละชิ้น แต่ในงานบางชิ้นก็ยังไม่สมบูรณ์ที่สุด เนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้ เมื่อนำมาเย็บจึงทำให้เกิดความบกพร่องบางส่วน เพราะโดยธรรมชาติของวัสดุนั้นก็ไม่ใช่เหมาะสมในการนำมาเย็บ ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขตามความเหมาะสมของวัสดุ ในชิ้นงานแต่ละชิ้นงานชิ้นแรกของข้าพเจ้าได้นำวัสดุที่มีชื่อว่าตาข่ายกรองแสงนำมาสร้างผลงานชิ้นแรก โดยนำมาเย็บเป็นหมวกนิรภัย ซึ่งงานชิ้นนี้มีปัญหาในการทำ เพราะหมวกมีความหนาที่เป็นอุปสรรคในการที่จะเย็บทำให้เข็มที่เย็บนั้นหักเป็นจำนวนมาก จึงต้องใช้เวลาและใจเย็นพอสมควร ในงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าใช้วัสดุที่คนทั่วไปเรียกว่าผ้าปิดจมูก 3M มาสร้างงานชิ้นนี้ โดยเย็บเป็นชุดที่คล้ายกับชุดที่ข้าพเจ้าสวมใส่ในชีวิตประจำวัน โดยนำผ้าปิดจมูกมาต่อกันที่และแผ่นจนเป็นผ้าผืนใหญ่พอที่จะตัดชุดได้ แล้วก็ยังมีดูลูกเย็บผ้าที่เป็นพลาสติกที่มีการถ่ายรูปขณะที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตปกติ โดยใส่ชุดที่ตัดขึ้นมาจากผ้าปิดจมูก และรอบๆ ดูลูกเย็บผ้าข้าพเจ้าได้สกรีนชื่อยา และสารที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดอาการคันนี้ ซึ่งชิ้นนี้ก็จะเห็นว่าข้าพเจ้ากับตัวงานได้มีการดำเนินควบคู่กันไป ส่วนงานชิ้นที่ 3 นั้น ข้าพเจ้าก็ได้นำวัสดุที่เป็นพลาสติกมาเย็บเป็นลูกโลกทรงกลม ซึ่งงานชิ้นนี้ ก็มีความละเอียดพอสมควร เพราะมีการทำแผนที่ของโลกโดยมีการวาดแผนที่ใส่ในแผ่นพลาสติกแล้วก็นำมาร่างลงบนพลาสติกอีก จากนั้นจึงนำมาเย็บใส่ในลูกโลกที่ได้ทำไว้แล้ว

จึงสรุปได้ว่าทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอความคิดและรูปแบบที่สะท้อนถึงความไม่ปลอดภัย และอยากที่จะถ่ายทอดออกมา จะเห็นได้ว่างานทั้ง 3 ชิ้นของข้าพเจ้านั้น จะใช้การเย็บเป็นการนำเสนอผลงาน แต่ขอบเขตการทำงานก็จะแตกต่างกันออกไป โดยการปฏิบัติงานทั้งสามชิ้นทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานที่มีการวางแผนงานของตนเองร่วมกับผู้อื่น โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ที่ได้เข้ามาดูงานอย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

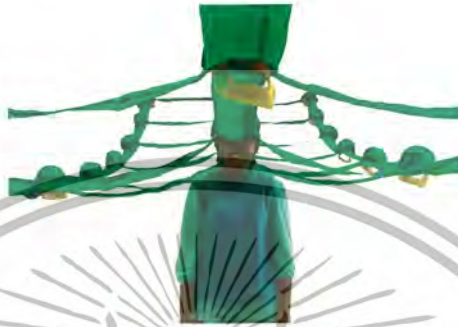
การสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้นำสิ่งที่ได้พบได้เห็นในการใช้ชีวิตประจำวัน มาเป็นขบวนการในการสร้างสรรค์งานอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งก็มีบางอย่างที่ข้าพเจ้าได้นำมาปรับใช้ในการทำงานด้วยเป็นการศึกษาทั้งกระบวนการและวิธีการทำงาน เช่น ในการทำงานชิ้นแรกข้าพเจ้านำสิ่งที่เราเห็นถึงความปลอดภัยในการก่อสร้างที่มีการใช้ตาข่ายกรองแสงในการป้องกันวัสดุก่อสร้างที่สามารถทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่เดินผ่านไปมา จึงนำสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดมาสร้างโดยการให้ผู้ที่มีการสัญจรบริเวณนั้นมีความปลอดภัยโดยใส่หมวกนิรภัยที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาจากตาข่ายกรองแสง ผลงานชิ้นที่สองก็ทำจากผ้าปิดจมูก 3M ที่แสดงถึงสถานะการป้องกันและความปลอดภัยจากเชื้อโรค และมลพิษต่างๆ ข้าพเจ้าจึงนำมาสร้างเป็นชุด เพื่อใช้ในการปกป้องตัวข้าพเจ้าเอง ส่วนงานชิ้นที่สามก็สร้างจากถุงพลาสติกที่เป็นสิ่งที่สามารถย่อยยากและเป็นพิษต่อโลกอย่างมหาศาล และมีผลทำให้เกิด โลกร้อนซึ่งเป็นภัยต่อโลกในปัจจุบันเป็นอย่างมาก แต่ในความหลากหลายของงานแต่ละชิ้นของข้าพเจ้านั้นก็ยังมีจุดที่สามารถเชื่อมและสื่อถึงกันได้คืองานทั้งหมดในสามชิ้นนี้ก็ยังพูดและแสดงออกถึงความปลอดภัยโดยในแต่ละชั้นบอกเรื่องราวของผลงานเองออกมาให้ผู้ที่ ได้ชม เข้าใจและรับรู้และตระหนักถึง สิ่งที่ข้าพเจ้าคิด และสัมผัส การนำเสนอในรูปแบบเฉพาะตัว อันเป็นหนึ่งในการค้นคว้าในศิลปนิพนธ์ชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในงานทั้งหมด 3 ชิ้นนี้ ใช้ทัศนธาตุของการซ้ำเป็นส่วนใหญ่ และใช้วัสดุเป็นตัวเล่าเรื่อง โดยมีทั้งรูปทรง พื้นผิว และสี ที่มีความแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแนวความคิดนั้น

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

ก. รูปทรงของงานชิ้นนี้ใช้รูปทรงของหมวกนิรภัย โดยเอียงขึ้นมาจากตาข่ายกรองแสง เป็นหมวกที่คนงานก่อสร้างใช้ใส่เพื่อป้องกันตนเอง ภาพของรูปทรงโดยรวมมีการขยายตามจำนวนของหมวก และในตัวรูปแบบมีการซ้ำกันเป็นจำนวนมาก จนทำให้ลักษณะโดยรวมของหมวกคล้ายกับพื้นตาข่ายกรองแสงที่คลุมตึก

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Form)

ก. ใช้รูปทรงของเสื้อผ้าที่มีอยู่จริง นำมาสร้างเป็นรูปทรงของชุด โดยมีการนำเสื้อ กางเกง ชุดชั้นใน และของใช้ส่วนตัวต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันมาสร้างสรรค์ โดยรูปทรงแทนค่าความหมายถึงความเป็นจริงที่มีอยู่

ข. เป็นรูปทรงของตู้เสื้อผ้า แทนความหมายถึงการเก็บรักษาเสื้อผ้า ให้พ้นจากมลพิษและฝุ่นละออง

ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรง (Form)

ก. รูปทรงของงานมีลักษณะเป็นรูปทรงกลมที่ประกอบขึ้นจากพลาสติกจึงทำให้ปริมาตรความกลม ถูกลดทอนลงตามธรรมชาติของวัสดุ และทรงกลมนี้แทนค่าความหมายถึง โลก ที่มีลักษณะกลม

ผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะผิว (Textures)

ก. จะเห็นได้ว่าลักษณะผิวของงานชิ้นนี้จะเกิดขึ้นจากการแสดงออกมาของตัววัสดุที่มีลักษณะเป็น เส้นพลาสติก วัสดุที่ใช้ เรียกว่า ตาข่ายกรองแสง มีลักษณะเป็นเส้นถี่ๆ ใช้ในการป้องกันการ ก่อสร้างอาคารสูงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะผิวของงานชิ้นนี้เกิดจากการซ้อนกันของวัสดุคือผ้าปิดจมูกที่มีการวางจังหวะของเส้นบริเวณที่ใช้ปิดจมูก จึงทำให้เกิดเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะยับย่นแตกต่างกัน มีการซ้อนทับซ้อนของผ้าในชั้นต่างๆ จึงทำให้เกิดลักษณะของร่องรอยพื้นผิวใหม่ตามการจัดหรือตัดชุด

ผลงานชิ้นที่ 3

ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะผิวของงานชิ้นนี้ เป็นอีกชิ้นที่ตัวของพื้นผิวแสดงออกมาจากตัวของวัสดุเอง โดยลักษณะผิวมีรอยยับ มีการย่นตัว สะท้อนแสงจากผิวพลาสติก มีรอยตะเข็บการเย็บ เป็นแนวยาวตามการตัดและประกอบรูปทรงให้โค้ง ซึ่งทั้งหมดแสดงตัวของพลาสติกเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

สี (colour)

ก. สีของงานชิ้นนี้เกิดจากสีของวัสดุ ที่เป็นสีเขียว โดยเป็นสีที่ข้าพเจ้าแทนความหมายถึงความปลอดภัย ข้าพเจ้าจึงหยิบยกมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ข. สีที่อยู่ในตัวงานอีกสี คือ สีเหลือง ที่ข้าพเจ้าแทนความหมายถึงการเตือนภัย และการเจ็บป่วย เนื่องจากการประสบอุบัติเหตุ

ผลงานชิ้นที่ 2

สี (colour)

ก. สีในงานชิ้นนี้เกิดจากสีของวัสดุที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเส้นใยในตัววัสดุ โดยสีของวัสดุ นั้นมีสีเขียวกับสีขาว ซึ่งสีเขียวข้าพเจ้าได้แทนความหมายถึงความปลอดภัย และสีขาวที่อยู่ด้านใน ข้าพเจ้าแทนความหมายถึงความขาวสะอาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

สี (colour)

ก. สีของงานชิ้นที่ 3 เกิดจากจังหวะของสีที่เกิดขึ้นจากการแบ่งแยกสัดส่วนของพื้นที่ในแต่ละประเทศ และตามเฉดสีของตัววัสดุที่พืงมี

ข. สีภายในของลูกโลก เป็นสีแดง ซึ่งเป็นสีที่ทำให้คนที่เข้ามาสัมผัสแล้วรู้สึกกดดันสายตา และเกิดความรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องเข้าไปสัมผัสภายใน

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ในงานศิลปะทั้งสามชิ้นของข้าพเจ้า ได้จัดวางงานในลักษณะของการซ้ำ เป็นจังหวะ เพื่อแสดงให้เห็นและเกิดการทบทวนในสิ่งที่ข้าพเจ้านำเสนอ และยังสามารถมีปฏิสัมพันธ์ กับคนที่เข้ามาดูงาน ทำให้งานถูกสร้างองค์ประกอบขึ้นเพื่อให้ผู้คนที่ได้เข้ามาชมกิจกรรมกับผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานเกิดจากรูปทรงที่มีลักษณะซ้ำกันเป็นจำนวนมาก และรวมถึงตัววัสดุที่เกิดจากการหยิบยกเอาวัสดุจริงมาใช้ จึงเกิดเป็นความกลมกลืนกันของชิ้นงาน

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานเกิดจากขนาดของรูปทรงที่เท่ากัน โดยงานมีการแผ่ขยายรูปทรงออกเป็นรูปของสี่เหลี่ยมผืนผ้าจนทำให้เกิดความสมดุลในตัวงาน

สัดส่วน (Proportion)

เกิดจากขนาดสัดส่วนของรูปทรงในงานที่มีขนาดลดหลั่นกันไป และมีปฏิสัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของผู้คนที่เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ความโดดเด่น (Dominance)

เกิดจากการขยายตัวของรูปทรง ที่ขยายจากรูปทรงหนึ่ง ไปยังอีกรูปทรงหนึ่ง เพื่อกินพื้นที่กว้าง จึงเกิดความโดดเด่นในตัวของชิ้นงาน ซึ่งรวมไปถึงความโดดเด่นในรูปแบบที่ไม่แน่นอนในการนำเสนอ

การเคลื่อนไหว (Movement)

การนำเสนอผลงานใช้อาสาสมัคร ไล่และเดินดั่งนั้นระดับของหมวกที่มีความสูงต่ำตามความสูงของคนที่สูง จึงเกิดเป็นความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานเกิดจากรูปทรงของเสื้อผ้า และรายละเอียดของผ้าปิดจมูก ทั้งวัสดุที่เกิดจากการหยิบยกเอาวัสดุจริงมาใช้ ซึ่งมีลักษณะโปร่งใสเมื่อประกอบกันแล้วจึงเกิดเป็นความกลมกลืนกันของชิ้นงาน

สัดส่วน (Proportion)

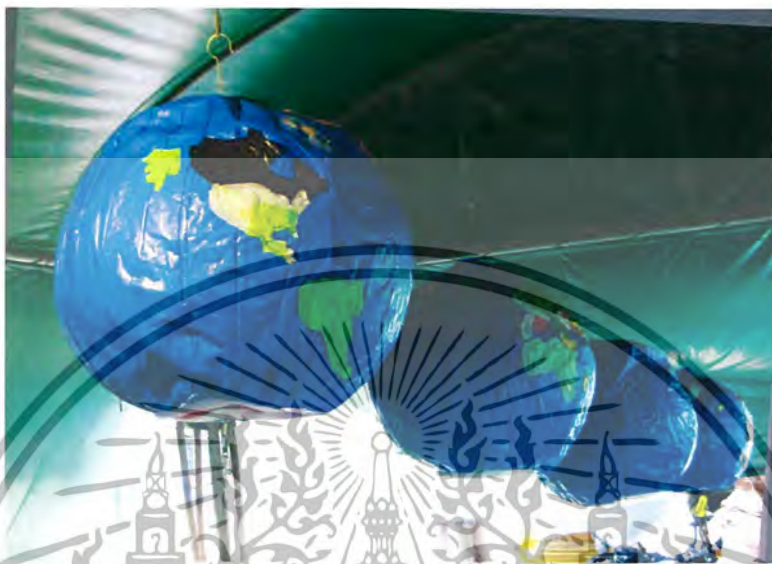
เกิดจากขนาดสัดส่วนของรูปทรงที่เห็นถึงความไม่เท่ากันในพื้นที่เดียวกัน และขนาดสัดส่วนของจริง เช่น ชุดที่มีขนาดใหญ่ได้จริง และตู้เสื้อผ้าที่มีขนาดเท่าจริง

ความโดดเด่น (Dominance)

เกิดจากการนำเอาวัสดุที่แตกต่างมาสร้างเป็นรูปทรงเสื้อทำให้ดูแปลกใหม่ และเป็นจุดเด่นในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานเกิดจากรูปทรงที่มีการซ้ำกันเป็นจำนวนมาก และรวมถึงตัววัสดุที่เกิดจากการหยิบยกเอาวัสดุจริงมาใช้ จึงเกิดเป็นความกลมกลืนกันของชิ้นงาน

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานเกิดจากขนาดของรูปทรงที่เท่ากัน แต่มีการลดหลั่นกันไปทำให้เกิดสมดุลในการมองของผลงานชิ้นนี้

สัดส่วน (Proportion)

เกิดจากขนาดสัดส่วนของรูปทรงในงานที่มีขนาดเท่ากัน

ความโดดเด่น (Dominance)

เกิดจากวัสดุที่นำมาสร้างเป็นรูปทรง ทำให้เกิดความเป็นรูปทรงใหม่ในความเป็นวัสดุนั้นๆ

การเคลื่อนไหว (Movement)

โดยมีการจัดวางและติดตั้งเพื่อให้เห็นได้ไ้ ระดับของลูกโลกมีความสูงต่ำตามความสูงของคนที่สูง จึงเกิดเป็นความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น และลักษณะการแขวน ทำให้ตัวผลงานมีความเคลื่อนไหวในตัวมันเองจากแรงโน้มถ่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

งานทั้งสามชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบอกความเป็นไปในชีวิตจริงและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกยุคปัจจุบัน งานศิลปะทั้งสามชิ้นต่างเสนอแง่มุมที่หลากหลายออกไป เช่น งานชิ้นที่ 1 เสนอ มุมมองของความไม่ปลอดภัยในเมืองใหญ่ที่มีการก่อสร้างอาคารมากมาย เพราะในเวลาที่ย่ำแย่ เศรษฐกิจก็มีเหตุการณ์เหล่านี้ เช่น มีหินตกลงมาใส่รถยนต์ นั่งร้านในการก่อสร้างหิ้งใหม่ถล่มลงมาทับคนเสียชีวิต สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนโดยไม่เลือกเวลาถ้าทุกคนประมาทและไม่ระมัดระวัง ในงานชิ้นต่อมา ย้ำพเจ้าได้หยิบยกเอาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากตัวเองมานำเสนอให้คนได้เห็นถึงสิ่งที่เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่จะแย่ลงไปทุกวัน โดยใช้ตัวย้ำพเจ้าเป็นสื่อ โดยการนำโรคที่ย้ำพเจ้าเป็น (โรคมะเร็งเรื้อรัง) เป็นตัวสะท้อนภาพของสิ่งต่างๆรอบตัว โดยนำเอาผ้าป้องกันฝุ่นละอองมาเย็บเป็นชุดที่ย้ำพเจ้าสวมใส่ในชีวิตประจำวัน แล้วนำไปสวมใส่ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้คนเห็นถึงสิ่งที่มันกำลังจะเปลี่ยนแปลง งานชิ้นนี้อาจไม่สามารถทำให้ย้ำพเจ้าหายจากการเป็นโรคนี้อาจไม่สารารถปกป้องมันได้จริง แต่งานชิ้นนี้สามารถสะท้อนมุมมองที่ย้ำพเจ้ามีต่อธรรมชาติรอบตัวได้เป็นอย่างดี ในงานชิ้นที่สามย้ำพเจ้าได้นำแนวความคิดของงานชิ้นที่สองมาขยาย และเป็นการสรุปงานทั้งหมด โดยพูดถึงสิ่งที่ใหญ่ขึ้นนั่นคือ โลกของเราในขณะนี้ โลกเราถูกทำร้ายมากจากน้ำมือของเราเองทำให้สิ่งเหล่านั้นเริ่มที่จะย้อนเข้ามาหาตัวเราเองแล้ว เช่น เกิดน้ำท่วม อากาศของโลกร้อนขึ้น เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ มากมาย ฯลฯ ย้ำพเจ้าจึงเลือกที่จะหยิบสาเหตุหนึ่งของในหลายสาเหตุ ที่ทำให้โลกเปลี่ยนแปลงไปมานำเสนอ สาเหตุคือถุงพลาสติก เพราะถุงพลาสติกเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับเราทุกคนมากที่สุด ในชีวิตประจำวัน ย้ำพเจ้าจึงเลือกใช้ถุงพลาสติกเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์งานชิ้นที่สามนี้ โดยสร้างเป็นโลกขนาดใหญ่พอให้หัวของคนมุดเขาไปดูได้ว่าโลกปัจจุบันเป็นยังไงแล้วบ้าง ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะต้องตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของโลก และชีวิตกับ(ความปลอดภัยความปลอดภัย) ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

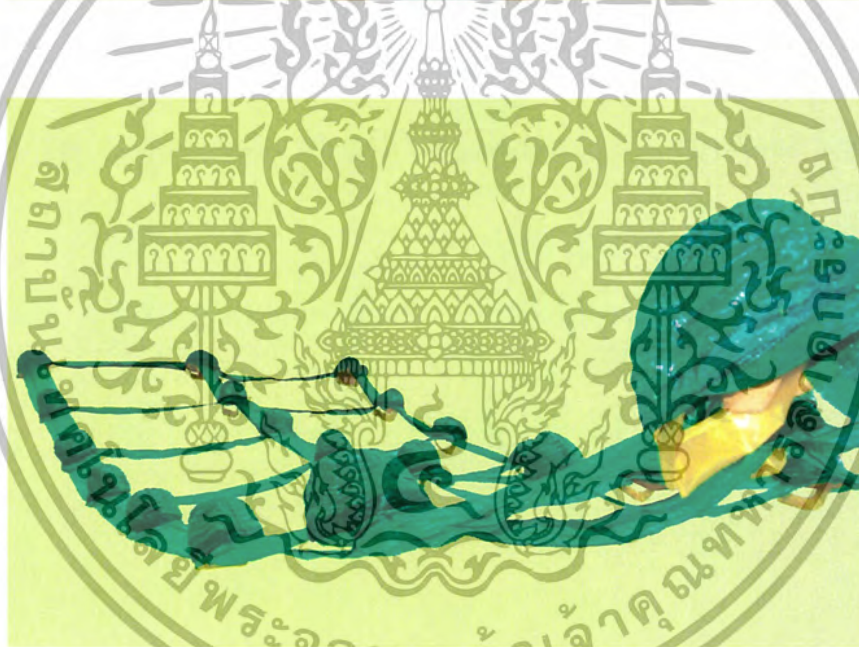
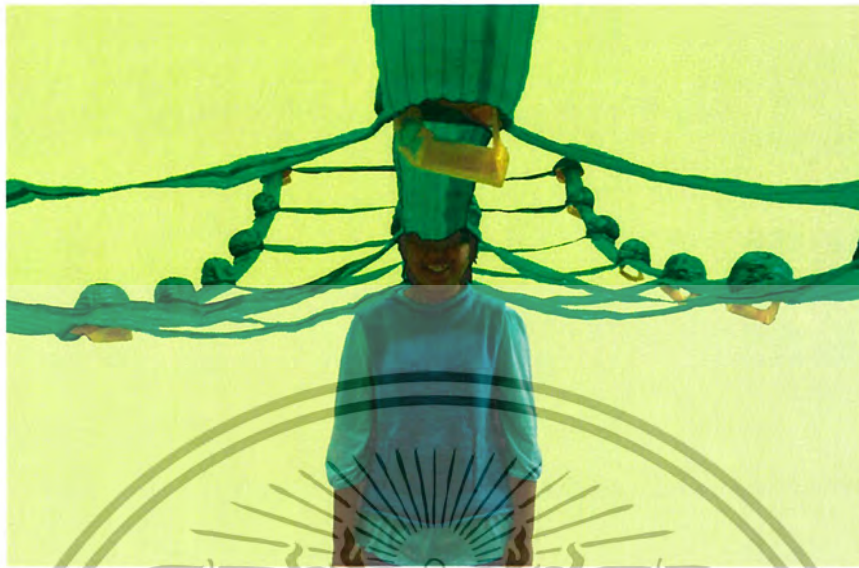
บรรณานุกรม

- โรเจอร์,เอลิซาเบธ. The Green Book. กรุงเทพฯ: มติชน, 2551.
- สถณี อาชวานันทกุล. คน(ไม่)สำคัญ. กรุงเทพฯ: openbooks, 2551.
- อริสา พิสิฐโสทรานนท์. The Green Guide เพราะว่าโลกร้อนมันจี๊ด!. กรุงเทพฯ : BIOSCOPEGREEN, 2551.
- Jared Diamond. Collapse (How Societies Choose to Fail or Survive). กรุงเทพฯ, 2005
- www.biodegradablebag.co.uk/info.htm
- www.epa.gov/msw/pubs/mswchar05.pdf
- www.grist.org/advice/possessions/2003/09/15/
- www.noplasticbags.org.au/alternatives/bio.aspx
- www.ppsrilanka.com/new1.html
- www.theage.com.au/articles/2004/06/28/1088392600296.html
- www.worldcentric.org/store/bioplastics.htm
- ภาพยนตร์ Apocalypto กำกับ โดย Mel Gibson, 2006 (R)
- ภาพยนตร์ Children of Men กำกับ โดย Alfonso Cuarón, 2006 (R)
- ภาพยนตร์ Pom Poko, Studio Ghibli กำกับ โดย Hayao Takahata, 1994 (PG)
- ภาพยนตร์ Princess Mononoke, Studio Ghibli กำกับ โดย Hayao Miyazaki, 1997 (PG)
- ภาพยนตร์ The Simpsons Movie กำกับ โดย David Silverman, 2007 (PG - 13)
- ภาพยนตร์ The Day After Tomorrow กำกับ โดย Roland Emmerich, 2004 (PG - 13)
- ภาพยนตร์ The Core กำกับ โดย Jon Amiel, 2003
- ภาพยนตร์ The Crimson Wing กำกับ โดย Matthew Aeberhard & Leander Ward, 2008
- ภาพยนตร์สารคดี An Inconvenient Truth กำกับ โดย David Guggenheim, 2006
- ภาพยนตร์สารคดี Everything's Cool กำกับ โดย Daniel B. Gold & Judith Helfand, 2007
- ภาพยนตร์สารคดี March of The Penguins กำกับ โดย Luc Jacquet, 2005
- ภาพยนตร์สารคดี The 11th Hour กำกับ โดย Leonardo DiCaprio, 2007
- ภาพยนตร์สารคดี The Corporation กำกับ โดย Mark Achbar & Jennifer Abbott (co-director), 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน หยุต

เทคนิค แสตลอน , พลาสติก

ขนาด 3 x 6 x 1.5 เมตร

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน ขอออกย

เทคนิค ผ้าปิดจมูก , พลาสติก , เหล็ก

ขนาด 0.5 x 0.8 x 1.5 เมตร

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน ปลอดภัย!

เทคนิค ถุงพลาสติก

ขนาด 0.5 x 5 x 1.6 เมตร

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาววารภรณ์ ปานเพชร

วัน เดือน ปีเกิด 27 มิถุนายน 2530

ที่อยู่ 10/6 หมู่ 6 ตำบลเสาชงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรม-
ศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ประวัติการสร้างสรรค์ผลงาน

2006

- NEW MINI MINI ART

Hof Art Gallery, ถนนรัชดาภิเษก, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย

2007

- โครงการการแสดงประติมากรรมขนาดเล็ก ครั้งที่ ๒

MINI SCULPTURE II

โดยคณาจารย์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ณ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

2007

- Play with your food/Melt in your mold

[The Place & The Plate]

Certificate of Attendance

THE JAMES H W THOMPSON FOUNDATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้